

den Position, som den ærede Minister fremhævede, nemlig 194, thi af denne Position vil kun de farvede Papirer til Bogbindere blive berørte af nærværende Lov, medens alle de øvrige Sager ikke blive berørte deraf: Blankefter, Stiketter, Bignetter, lithografiske Handelsbreve, linieret Papir, Skemata, Labeller, Tegne- og Skriveforrifter, Adresskort, Bogmærker, Bortier, Bredkonvoluter, Krammerhuse, Poser og Papir med paaklæbet Læreb eller Bomuldspai, Broder-, Hælle-, Strikke- og andre Mønstre, Kort, Globes, Stramag og Bisittkort. Den vigtigste Del af Papir med Farver er ikke det, der indføres til Bogbinderen, men det er Tapeter, og heller ikke de blive jo berørte af dette Lovforslag. Baa de under Positionerne 190, 191 og 194 — de tre vigtigste Papirpositioner — vil der være mange Artiller, som ikke vilde blive berørte af Lovforslaget, og det er netop dem, der indbringe Statskassen Meest, der ikke vilde blive berørte deraf. Hvorvidt Regjeringen af et saadant Lovforslag skulde tage Anledning til at ophæve Papirtolden i det Hele, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister yttrede sig tilhøielig dertil, og det gaar jo Lovforslaget heller ikke ud paa. Fornødent er det ingenlunde. Det er mindre fornødent at ophæve hele Papirtolden paa Grund af dette Lovforslag, end det er at ophæve hele Salttolden paa Grund af det Lovforslag, Regjeringen har forelagt. Hovedpunktet er imidlertid det, at, medens alle andre Industrier i Danmark ere beskyttede, saa er denne ikke beskyttet, men der er endog paalagt den en meget betydelig Afgift til andre Industrier. Det er den store Abnormitet i dette Forhold, og den kan Regjeringen ikke fragaa. Naar Regjeringen siger, at Lovforslagets Bedtagelse vilde være en Uretferdighed mod den Industri, som hidtil har nydt Beskyttelse paa Bogbinderens og Bogtrykkerens Beskyttelse, saa vil jeg sige til den høitærede Regjering, at der findes her i Danmark 5 Fabrikker eller Etablissementer af denne Art, og for at soutenere disse 5 er det, at der lægges Skat paa 200 Bog- og Stentrykkerier foruden et ubestemt Antal Bogbinderier, som jeg ikke kan angive. For at opretholde disse 5 lægges der Skat paa Kundskabens Udbredelse. Et Skatten fornøden, er denne Afgift af disse mange Industrier til de saa fornøden for at holde de saa opret? Det tror jeg ikke, den er, thi der vil ikke være Nøve til Hinder for at holde disse saa opret her i Landet end for at holde den Slags Industrier opret i Udlandet; kunne de bestaa i Udlandet, kunne de ogsaa bestaa her i Landet, naar de indrette sig fornuftigt; Forholdene ere i saa Henseende ikke forskellige her i Landet fra, hvad de ere i Udlandet. Nu bemærkede den høitærede Minister rigtigt, at der er Skat paa forskellige Ting, som disse bruge, men jeg skal ikke have det Mindste imod, at Loldfriheden udstrækkes videre, saa at man ogsaa giver de 5

Fabrikker Ret til at faae Loldfrihed for de Artiller, de indføre, og det skalde glæde mig, om den høitærede Minister vilde drage denne Konsekvens af sin Bemærkning istedetfor, at han har draget den modsatte. Jeg vil overhovedet ønske, at vi kunde komme til at ophæve alle de Afgifter som tynges paa Industrien i Danmark, men saa til Gjengjæld ogsaa komme til at borttage de Rettigheder, som Industrien har til at beskaffe andre Medborgere. Det vil iøvrigt ikke dreie sig om ret Meget, denne Loldfrihed, som maatte blive indrømmet de Paagjældende for Skul, Maskiner og Maskindele, den vil have en endnu ringere finantsiel Betydning end den, som nærværende Lovforslag har, og jeg antager ikke, at der vil være Noget til Hinder for at sroe en saadan Paragraf til Lovforslaget. Jeg skal henstille denne Bøn til den høitærede Minister, om vi ikke kunde give det den Bending, det vilde maasse være i en liberalere Land end den, hvori den høitærede Minister har udtalt sig. Jeg ønsker ogsaa, at de her i Landet maa trives, og hvis de ikke findes nu, maa kunne opstaa: Industrier, som kunne levere Bogtrykkerier, Bogbinderier og Stentrykkerier de Artiller, som de have Brug for, og i saa Henseende kunne konkurrere med Udlandet, og jeg er overbevist om, at dette vil kunne ske, hvis Beskyttelsen for disse Industrier hæves. Naar den høitærede Minister bemærkede, at jeg har undladt at omtale den finantsielle Betydning, som Loldfrihed for Farver vilde spille, saa maa jeg indrømme, at jeg ganske vist undlod at omtale den, men det er, fordi den aldeles ingen Betydning har. Det, som kaldes Farver i Bog- og Stentrykkerier, er, om jeg saa maa udtrykke mig, ikke det, som henhører under Positionerne under Halvvekslerne; derimellem findes ingen af den Slags Farver; de henseses slet ikke under nogen af disse Positioner. Jeg har brugt Udtrykket „Farver og Sværter“ for at affære en altfor streng Fortolkning af Ordet Bogtrykkeri, idet jeg maatte frygte for, at man vilde sige, at den Ting er Bogtrykkeri, og den Ting ikke, skjøndt begge Dele bruges i det Diemed at frembringe Tryk paa Papiret. Det maatte man befrygte, hvis man ikke brugte et andet Udtryk, og derfor har jeg valgt denne Form, en Form, der naturligvis kan være Gjenstand for nærmere Overveelse. — Jeg skal tillade mig at anbefale mit Forslag til nærmere Overveelse. Hvorledes Thinget vil stille sig dertil, kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om, og jeg kan ogsaa indse, at jeg ikke kan have store Forventninger med Hensyn til Resultatet af denne Sags Forhandling, men jeg kunde dog ønske, at Spørgsmaalet blev nærmere overveiet, og jeg skal derfor fremdeles henstille det til velvillig Overveelse.

Finantsministeren (Estrup): Jeg forglemte før, da jeg udtalte mig om Forslaget, at